

Preot Iosif Zoica-Teiuș

SE STINGE ÎNTUNERICUL

PECETEA DARULUI DUHULUI SEMNELOR

se dedică

- ◆ *nepoților mei: Paul, Anca, Cristiana, Samuel, Samia*
- ◆ *finilor de cununie și de suflet: Ernest și Adriana Molnar, Dani și Liliana Negoită, Vasile și Minerva Bâte, Aurel și Felicia Rusu-Moldovan, Virgil și Ileana Filimon, Constantin și Cornelia Bratu*

- ◆ *căroră, ca soarta bună, le strâng la piept și amintirea și iubirea și calea; și gând la Cer mereu înalt, „să le-amiroase viața a vis frumos și tihnă și dragoste și crini / să socotească binecuvântare / și darurile toate câte sunt / și lacrima străpunsă de-ndurare”*

Preot Iosif Zoica-Teiuș

SE STINGE ÎNTUNERICUL
PECETEA DARULUI DUHULUI SEMNELOR

*Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Părinte IRINEU,
Arhiepiscop al Alba Iuliei*

Ediție
REÎNTREGIREA

Alba Iulia, 2021

Tehnoredactare și copertă: Pr. Nicolae Aloman

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ZOICA-TEIUȘ, IOSIF**

Se stinge întunericul : pecetea darului duhului semnelor / preot Iosif Zoica-Teiuș ; tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Irineu, Arhiepiscop al Alba Iuliei. - Alba Iulia : Reîntregirea, 2021

ISBN 978-606-509-444-4

2

EDITURA REÎNTREGIREA

Str. Mihai Viteazul, nr. 16

510010, Alba Iulia (RO)

Tel: 0258 811 690

editurareintregirea@gmail.com

www.editurareintregirea.ro

Filocalie & Calofilie

sau

despre o verosimilă

PREFAȚĂ

*„cei ce umblă în frumusețe
cândva în frumusețe vor reînvia”*

R.M. Rilke

Înainte de a mă osteni să scriu rândurile-gândurile de mai jos legate de această carte a părintelui Iosif, am reluat lectura unei alte cărți a sfinției sale: *Teologie și Poesie. Cuvântul aproape lui de departe*. Este o carte în care aserțiunile apolinice ale autorului nu au nimic ancilar în ele, dimpotrivă, pun în relief un spirit autarhic, fiindcă de zeci de ani teologul-poet Iosif Zoica-Teiuș trăiește în fiecare frază, aidoma lui Iacob, patriarhul din vechime, o luptă cu îngerul, la capătul căreia străvede acea scară care leagă logosul românesc de Logosul Divin.

Văzduhul de cuvinte (Daniela Caurea), așa cum ni-l face cunoscut autorul în cartea de față, *Se stinge întunericul. Pecetea darului duhului semnelor* nu lasă nicio clipă de îndoială faptul că el este un voievod al rostirii, tănuit prin dumbrăvile meandrice ale Târnavelor și Mureșului, ale unor adâncuri cu mină de proverb. Altfel spus, în această metafizică transilvană ni se propune atât o *teologie poetică* cât și o *poezie teologică* ale unui intelectual format încă din vremea studiilor teologice de la

CUPRINS

Filocalie & Calofilie sau despre o verosimilă PREFAȚĂ

◆ 5 ◆

Pieta – cântecul tăcut al inimei și ecoul tânguiri
cuvântului, odată încrezător că n-are loc de slava-i strălucie

◆ 13 ◆

CAPITOLUL I

Linul unui alean născut din flori

Și duhul visului, poesia

Et in valparaiso ego – și eu am fost în Valea Paradisului;
câteva stațiuni ale metaniei mele,
în închipuita stare a timpului sufletului

◆ 37 ◆

CAPITOLUL II

Visul, emoția inimei curate

când se face că este răpită în al nouălea dor

El angel passa – îngerile a trecut, adierea
tandrului încă stâmpără nedumerirea duhului

◆ 59 ◆

CAPITOLUL III

Era pe când timpul fizic nu se zărea,

ci visul doar, boboc de suflet

CI „sonete” ale cuvântului îmbrăcat în „haiku-ul”
uimirii, care, în confruntarea cu visul, „apostolește”
pro bono plăpânda, totuși, înfățișare a sufletului
teologului-poetului

◆ 179 ◆

CAPITOLUL IV

*Cu ei văzut-am visul înstelat și firea
poesiei pe-nțele*

◆ 283 ◆

Să ne gândim frumos la Eminescu / 285

Alintul magic al poesiei blagiene / 291

*Nichita Stănescu - poetul peregrin
în lumea cuvintelor nenăscute încă / 299*

*Adierea singuratică - înălțimea intelectuală și morală
la care frivolitatea nu mai doare / 303*

*E(r)go sum - expunerea de motive a inimei;
eu și „cristalul meu frumos și singur” / 309*